

NR. 1, FEBRUAR 2015

ISSN 1891-0920

INNHold

Ambulanse levert i Pokhara med pomp og prakt	3
Quest for Equal Citizenship: A Challenge for Nepali Women	6
Vil du være med på å restaurere et gammelt tempel i Syada?	9
Yoga for Antardristi – et veldedighetsarrangement	12
Årsmøte og medlemsmøte i Norge-Nepalforeningen	14
Hva har skjedd siden sist?	15

Forsiden: Tegning av Bilash Rai, *Nepali Times*, January 2-8, 2015 #739.

Hamro Patrika sendes med e-post til medlemmer som har betalt kontingenten.

Med et nummers forsinkelse legges HP ut som en pdf fil på
Norge-Nepal foreningens hjemmeside: www.norge-nepal.no.

Kontingenten betales til konto 6011.06.71221:

Enkeltmedlem kr. 175, familie kr. 225, organisasjon kr. 350.

Usikker på om du har betalt kontingenten?

Kontakt kasserer Smita Malla: smitamalla@hotmail.com

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepalforeningens logo: Stein Fossum

Layout: Manohar Pradhan

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Ambulanse levert i Pokhara med pomp og prakt

Det er tre og et halvt år siden Mirjam Berg på vegne av Nawa Adarsha Club - nå Nawa Adarsha Community Development Society (NACoDS) i Pokhara kontaktet Norge- Nepalforeningen for hjelp til å finansiere en ny ambulanse. På bakgrunn av denne forespørselen startet Marit C. Synnevåg, Tove Kristiansen, Øyvind Bruland og Lena Fauske prosjektet Ambulansen i Pokhara (AiP Norge) høsten 2011. Målet var å skaffe en ny ambulanse, samt bidra til medisinsk utstyr og medisinsk opplæring av medlemmer i organisasjonen og andre i Pokhara. I starten bidro gode støttespillere økonomisk slik at prosjektet kom i gang. Vi har hatt tre turer til Pokhara for å kartlegge forholdene, levere medisinsk utstyr og gjennomføre førstehjelpskurs. Utgifter til reise og opphold er fortrinnsvis betalt av prosjektdeltakerne selv.

Det første førstehjelpskurset ble holdt i juni 2011. Halvparten av de 35 deltakerne var kvinner. Bildet viser sentrale medlemmer av NACoDS sammen med Tove Kristiansen, Hans Erik Kveum og Kirsten Opdahl.

Foto: NACoDS

Fra førstehjelpskurset i Pokhara i 2013.

Foto: NACoDS/Sanajy Adhikari

Det skulle vise seg at det ikke var lett å skaffe penger til noe så forgjengelig som en bil. Det var først når «bilgutta» Egil Stenshagen og Arthur Buchard i Radiumhospitalets Venner ble kontaktet at vi klarte å fullfinansiere en ny ambulanse. En stor hjelp var det også da NACoDS fikk NGO-status og vi kunne kjøpe ambulansen skatte- og avgiftsfritt, noe som reduserte kostnadene med mer enn 60 %. Vi fikk inn 80.000 norske kroner til kjøp av en bil, og dette holdt til en firehjulsdreven TATA utstyrt som ambulanse etter nepalske forhold. Litt ekstra utstyr som air condition, takgrind og arbeidslys ble det også råd til. Med god hjelp av Babu Ram Acharya, som har jobbet lenge i den nepalske regjeringen, var det også mulig å gjennomføre transaksjonen uten at korrupsjon forpurret prosjektet. Etter å ha jobbet med prosjektet i drøyt tre år var alt i boks og ambulansen var innkjøpt, rigget og klar til overlevering.

I mai 2014 dro Øyvind Bruland, Lena Fauske og David Durkan til Pokhara. Ambulansen skulle høytidelig overrekkes. Nepalerne er gode på seremonier – vi har deltatt i flere siden vi startet prosjektet. Denne gangen hadde de virkelig slått på stortromma. Seremonien var på alle måter en veldig fin opplevelse – storartet og overveldende. Vi ble hentet på hotellet litt over klokka syv om morgenen og kjørt til Lamachaur som er den bydelen i Pokhara hvor NACoDS har sin virksomhet. Da vi kom frem, sto det nærmere 200 mennesker og ventet på oss og ambulansen var pyntet med blomster og ballonger. Vi skulle gå i tog til NACoDS lokaler, og forrest gikk to musikere med trompeter på to meter som dannet en portal. De var fantastisk flinke til å spille og det var et fargerikt tog med ambulansen i midten og etter hvert mange flere mennesker som fylte gatene.

Pyntet ambulansebil.

Ved overrekkelsen. Til venstre står den gamle ambulansen som nå skal bli likbil.

Foto: Lena Fauske

Vel fremme ved NACoDS sitt hus hadde de satt opp et stort fargerikt telt (i tilfelle regn) pyntet med blomster og et podium hvor vi og en del andre satt. Veldig stemningsfullt. Det var mange til stede under seremonien. Lokal presse var godt representert – tre aviser og en radiostasjon, det var folk fra politiet, samt flere politikere. De hadde laget en kjempestor nøkkel som ble overrakt fra oss sammen med bilens nøkkel og papirene på bilen.

Fra festen. Foto: NACoDS

Dermed var bilen formelt overrakt fra Norge til Nepal. Det var mange på talerstolen. Babu Ram Acharya holdt en flott tale på engelsk. Blant mange andre talte også Kumar Khadka, Budhi Bahadur, Krishna Gurung og Krishna Adhikari, noen på nepali. Vi i prosjektgruppen (Ambulansen i Pokhara) fortalte om hvordan vi hadde jobbet og at vi gjerne ville fortsette å bidra til medisinsk utstyr og kompetanseheving. Talen ble oversatt til nepalsk. I løpet av seremonien fikk vi blomsterkranser, sjal, og andre hedersbevis for å uttrykke sin takknemlighet. I motsetning til første gang vi var hos NACoDS er nå damene sentrale i organisasjonen og i seremonien. Det ble mye latter, klemming og fotografering. Vi avsluttet med en æresrunde i ambulansen med Lena Fauske som sjåfør før det ble servert dal bhat.

Sanjay Adhikari har hatt ansvaret for ambulanseprosjektet og hans bror Krishna er den vi har kommunisert med. Mirjam Berg har vært vår støttespiller og tolk i dette lokalsamfunnet.

Nawa Adarsha Community Development Society (NACoDS)

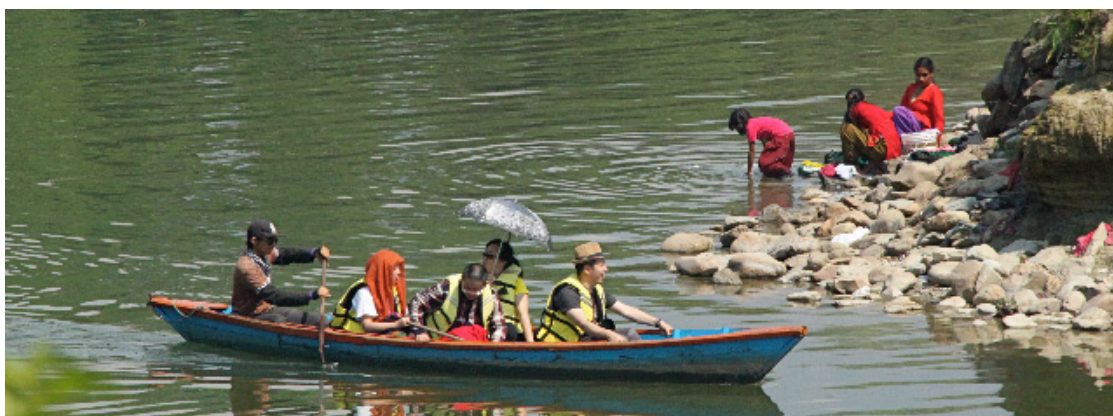
Den politiske situasjonen i Nepal har vært svært turbulent og kaotisk over mange år og lite blir gjort av sentrale myndigheter for å sikre innbyggerne gode levekår. NACoDS ble etablert for sytten år siden på initiativ fra en gruppe unge menn som ville gjøre en innsats for å bedre forholdene for beboerne i sin egen landsby Lamachaur som nå er innlemmet i Pokhara. NACoDS er en meget velorganisert og veldrevet organisasjon som har utrettet imponerende mye for befolkningen i Lamachaur gjennom dugnadsbasert, frivillig innsats. De har i dag mer enn 500 betalende medlemmer og anses som en sentral drivkraft i lokalsamfunnet. De har skaffet skolestipend til fattige barn, driver leksehjelp, bidratt til utbedring av veier, sørget for polititilsyn, bygd stedets eneste offentlige toalett som blir rengjort hver dag, skaffet tomt for å bygge et bibliotek, gitt gratis legehjelp, og ikke minst startet en ambulansetjeneste for få år siden med en fast ansatt sjåfør. De kjører der ingen andre kjører, de lar fattige betale etter evne og tar oppdrag for de lokale sykehusene. Det er åpenhet rundt økonomi og vi har sett både budsjetter, regnskap og rapporter som til dels er på engelsk.

Sponsorer av ambulansen

Egil Stenshagen, Arthur Buchardt/Radiumhospitalets venner, Øyvind Bruland, Tove Kristiansen /Athenae as, Marit C. Synnevåg /mcs:consult og Lena Fauske. Andre som har bidratt til at dette prosjektet lot seg realisere er Hans Erik Kveum, Kirsten Opdahl, David Durkan, Astri Riddervold og mange andre bidragsytere som var med fra starten.

TUSEN TAKK TIL ALLE SOM HAR STØTTET OSS

Tekst: Lena Fauske

Fra Phevasjøen i Pokhara.

Foto: Marit Bakke

Quest for Equal Citizenship: A Challenge for Nepali Women

Deepti Khakurel
deeptikhakurel@live.com

The issue

Ganga Nagarkoti from Jumla, a rural district in the Far Western Region, has a sad story to share with the world. Ganga, who lives with her husband and children, is fighting to get citizenship for her husband, two sons and a daughter. Ganga, a native Nepali, got married to Edwin Dewan, an Indian, who came to Jumla as a teacher in a local school. The couple got married in 1985 and decided to stay in Jumla. Edwin, who had already cancelled his original Indian nationality while applying for Nepali citizenship is as stateless as his children are.

As for several Nepalis, Ganga's quest to obtain Nepali citizenship for her children and husband looks unclear and miserable.

Nepali women.

The current provisions in the Interim Constitution of Nepal

The article 8 (2) (b) of the Interim Constitution of Nepal requires the mother or father to acquire a citizenship by virtue of descent. However, the interpretation and practice do not allow mothers to pass citizenship to their children independently. Regarding naturalized citizenship, a foreign woman married to a Nepali man can immediately acquire naturalized citizenship as soon as she can prove that she has renounced her earlier citizenship. The Interim Constitution is, however, silent about the foreign spouse of a Nepali woman.

The proposed draft in the new constitution

The Fundamental Right Committee of the 2008 Constituent Assembly of Nepal proposed that a Nepali mother and father both are required to pass the citizenship to their child by virtue of descent. Similarly, one can obtain naturalized citizenship if a Nepali citizen is married to a spouse of foreign nationality and to their children. The criteria for a Nepali man married to a foreign spouse are different from those for a Nepali woman married to a foreign spouse. A foreign woman married to a Nepali man can, as provided in

the Interim Constitution, immediately acquire naturalized citizenship. On the other hand, if a foreign man married to a Nepali woman decides to apply for naturalized citizenship, he must have lived in Nepal for 15 years before he is allowed to apply for citizenship. The citizenship provisions were made more controversial when the High Level Task Force in 2010 agreed to the following provisions:

1. Both the mother and father should be Nepali for an individual to acquire citizenship by virtue of descent;
2. If a person has a Nepali mother and an unidentified father, he/she has the right to citizenship by descent. However, if the father later is found to be a foreigner, the descent citizenship will change to naturalized;
3. Foreign men married to Nepali women have to be permanent residents in Nepal for 15 years before they can acquire Nepali citizenship, while foreign women married to Nepali men are allowed Nepali citizenship immediately after revocation of their foreign citizenship.

It is expected that such discriminatory provisions will create more stateless children in Nepal, since it specifically requires that both father and mother are Nepali citizens. Additionally, a child born outside Nepal, with one Nepali and one foreign parent, would be disqualified from citizenship if the foreign parent does not wish to take on Nepali citizenship.

Implication of discriminatory provisions on citizenship

Ganga and her family are the victims of the Interim Constitution's ambiguous provision for passing citizenship to foreign husbands of Nepali women.

The lack of access to citizenship, and a national identity, to a Nepali woman and her children has de facto labelled them as second-class citizens. Even if both parents have Nepali citizenship it is still a big struggle for a woman to pass on citizenship to her children independently without any support from her husband. Despite having a constitutional provision that allows a mother to pass on citizenship to her children, this law has not been truly implemented, and there are very few cases where women have successfully passed on citizenship to their children.

Such was the case of Sabina Dhami in 2011, a young girl whose father was not identified and she acquired a citizenship from her mother's lineage. However, sadly the case could not be established as a precedent for other similar cases in the country.

The other challenge for several young Nepali citizens who have been successful in receiving their citizenship from their mother's lineage is to be categorized as having an 'unidentified father'. Thus, the crucial issue is that for acquiring citizenship, a father's identity is always questioned, while a mother's identity is never asked when a father passes citizenship to his children,

Unclear stand of the political parties

The political parties have no clear and rational understanding regarding this issue, and they apparently do not understand its seriousness. Obviously, the primary reason is the patriarchal mindset which argues that men and women should be treated differently. The attitude still is that Nepali men can bring their foreign wife (*buharis*) to Nepal, whereas Nepali women are supposed to go to their husband's (*jwai*) home. It is very difficult for Nepali political leaders (unfortunately, most of them are men) to understand that Nepali women can settle on their own in Nepal similar to Nepali men.

The current provision enables foreign women who are married to Nepali men, particularly from India, to acquire citizenship immediately. Hence, there is fear of ending this privilege for *buharis* coming from India, hence Madesh based political forces are not willing to end this discrimination.

The question remains: why should not the state primarily be responsible for Nepali women, and the current citizenship provision focus on the future of Nepali women?

Insensitive and gender unfriendly bureaucrats

Insensitive and gender unfriendly bureaucrats providing citizenship at the same time are not helping to solve this situation. A single mother has to face several challenges and questions from these government bureaucrats, if she ever wishes or needs to pass on the citizenship to her child. She is usually asked to 'go and fetch your husband first' by these bureaucrats. Very few single mothers dare to take this challenge, and most of the time it is useless and meaningless to try.

Conclusion

Nepal has deeply rooted patriarchal values, making it difficult for vulnerable groups, especially women, to become full citizens. The situation of citizenship is more vulnerable for poor and marginalized women, particularly those in the Dalit community - the poorest of poor in the Nepali society.

When a woman fails to acquire Nepali citizenship, she has no legal claim over property, land, and also to her marital status. Currently, the debate is getting heated, and women lawmakers, politicians, activists, and civil society are advocating for equal citizenship. However, the hesitancy of political parties and its leadership towards solving the issue of citizenship from an equality perspective, and the delay of the promulgation of a new constitution, are definitely hampering the citizenship movement. It is yet to be seen how this quest for equal citizenship will progress in the current Constituent Assembly discussions. Hopefully, it can result in Ganga Nagarkoti, Sabina Dhami, and many other vulnerable women avoiding the risk of being stateless and unequal citizens of Nepal.

Kvinner samlet til et møte i Makwanpur.

Foto: Marit Bakke

Vil du være med på å restaurere et gammelt tempel i Syada?

Det er mange som ikke er klar over hvilke historiske kulturskatter som finnes utenfor Katmandudalen. I landsbyen Syada i Humla ligger et Maandu tempel som antas å være mer enn fem hundre år gammelt. Det ble bygget for å tilbe en gud og gudinne i Byansy religionen, en Hindu parallell til Bøn religionen.

Utviklingsfondet har i flere år hatt prosjekter i Humla innenfor jordbruk, helse og annet. Humla ligger avsides i nordvestlige Nepal og er et av landets økonomisk minst utviklete distrikter. Ved en årlig religiøs festival er tempelet i Syada målet for hundrevis av pilegrimer. Med god tilrettelegging kan Syada også bli et interessant stoppested for trekkere som går Great Himalayan Trail og andre ruter i området. På grunn av jordskjelv og elde er dette unike tempelet nå i en dårlig forfatning og landsbyen har bedt om hjelp til restaurering.

Syada ligger vakkert i åssiden. Tempelet stikker opp øverst i landsbyen.

Høsten 2010 var Yogi Kyastha, som har arbeidet med utviklingsprosjekter i Humla, i Oslo. Han møtte da Olav Myrholt, Dag Norling og Marit Bakke for å snakke om mulig restaurering av tempelet. Året etter reiste Dag Norling og Harald Vaagaard, sammen med nepaleseren Dibash Onta, til Syada for å måle opp og registrere skadene. Ikke en enkel reise: fly Katmandu-Nepalgunj, derfra med et lite fly over fjellkammene til Simikot. Landingen skjedde på et frimerke av en landingsplass, på vanlig vis i oppoverbakke. Fra Simikot var det en dagsmarsj bratt ned i Karnalikkjøften og opp i åssiden til Syada.

Terassehus og hverdagsliv i Syada.

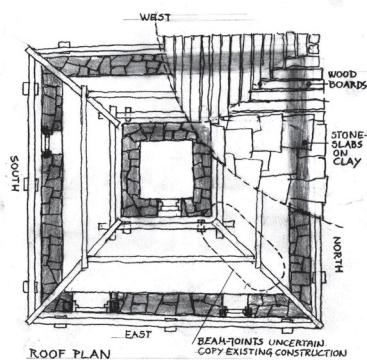
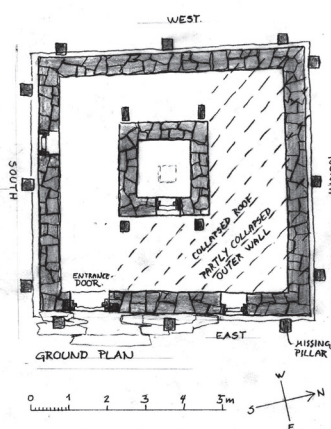
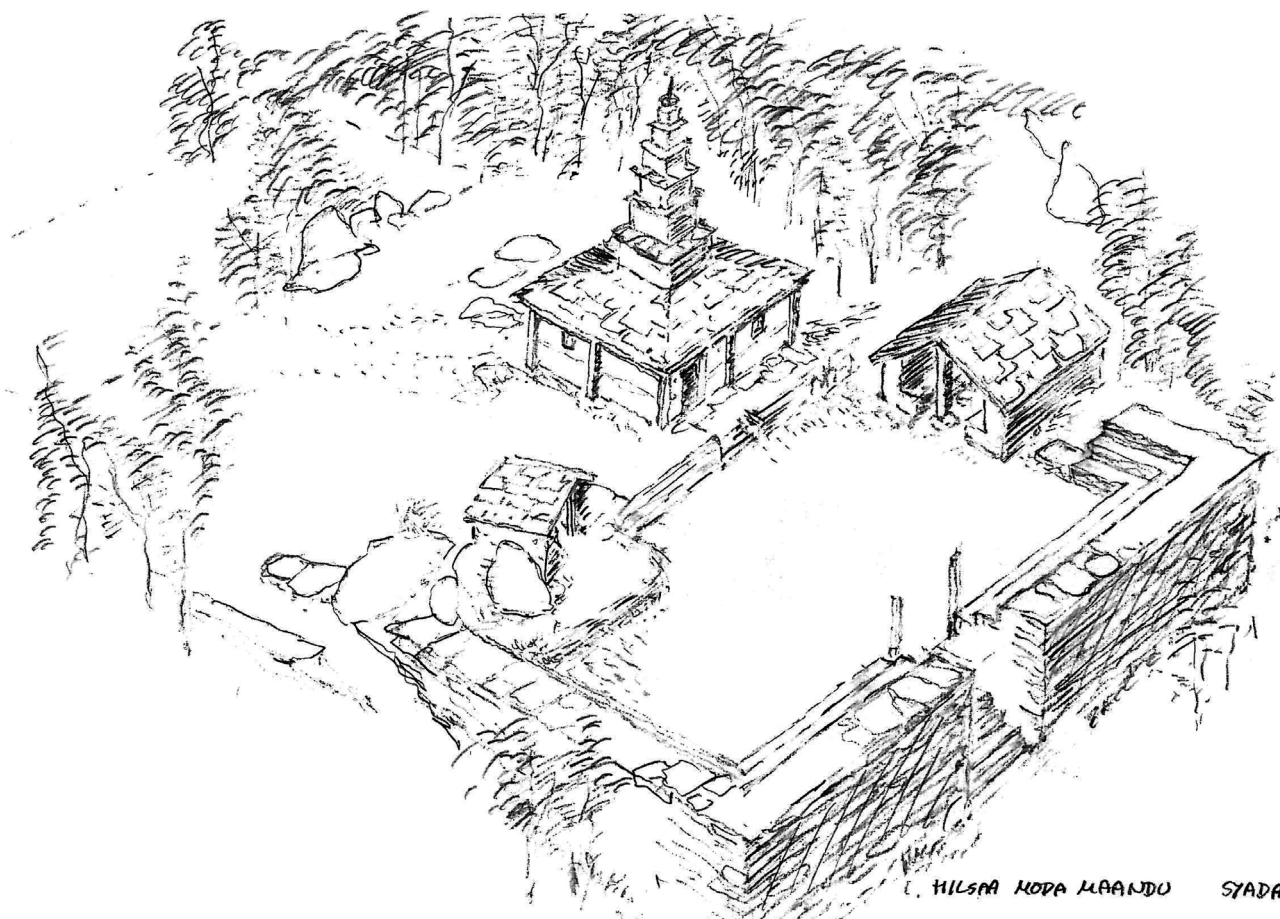
Det ene bildet viser tempelet med sitt sentrale tårn og inngangen til en overbygget rundgang. Tårnet inneholder et lite kapell. Det andre bildet er tatt fra innsiden og viser hvordan taket og deler av veggen har kollapset. Skissen på neste side viser tempelet og en utvidet samlingsplass, slik landsbyfolkene har ønsket. Dessuten har vi tatt med plan- og snittegninger med instruksjon for restaureringsarbeidet. Planene for restaureringsarbeidet er antikvarisk basert, delvis i samråd med nepalske fagpersoner.

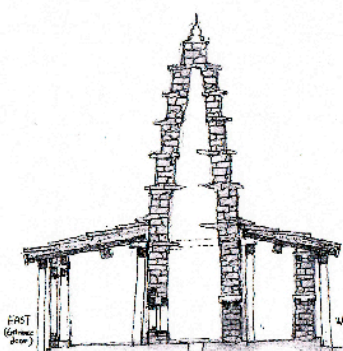
Tempelet sett fra tempelplassen.

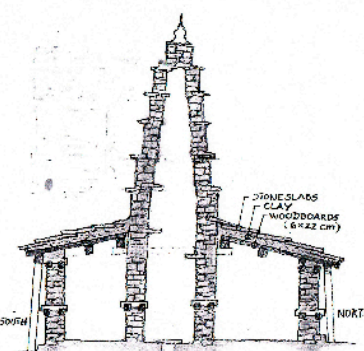
Fra innsiden

TEMPLE IN SYADA/HUMLA, NEPAL
H. WAARHAARD, D. NORLING, OSLO, JUNE - 14.

0 1 2 3 4 5m SECTIONS

TEMPLE IN SYADA/HUMLA, NEPAL
H. WAARHAARD, D. NORLING, OSLO, JUNE - 14.

Yogi Kyastha har vært en sentral kontaktperson og bidratt til opprettelsen av Syada Mandu Restoration Committee. Komiteen har sørget for at landsbyfolkene selv og kommunen vil bidra med penger og arbeidskraft. Disse bidragene er imidlertid ikke tilstrekkelig til å gjennomføre restaureringsprosjektet. Støttegruppen her i Norge (Dag Norling, Olav Myrholt, Marit Bakke) håper å kunne samle inn omkring 50.000 norske kroner som kan inngå i prosjektets budsjett.

Vi inviterer derfor til en innsamlingsaksjon: Du kan tegne deg for en eller flere andeler à 500 kr. Send en epost til Olav Myrholt: deurali@online.no Alle som bidrar vil få et "andelsbevis".

Tekst: Marit Bakke og Dag Norling. Foto og tegning: Dag Norling

Yoga for Antardristi – et veldedighetsarrangement

Det er fem minutter igjen til startskuddet går. Vi står på Patan Durban Square, klare for Yoga Marathon der målet er å gjøre 108 Solhilsener på rad. Barna er spente, alle yogamattene er i bruk og Yogatara gir de siste instruksjonene om hvordan man skal gjennomføre en Solhilsen med flere yoga stillinger som gjennomføres sammenhengende med flytende bevegelser. Antallet 108 er valgt fordi det er sett på som et hellig tall innenfor yoga, hindusimen og buddhismen. I dag, en solrik ettermiddag i april 2014, er det duket for den store finalen av norske Ethical Travel Portal og nepalske Socialtours sitt prosjekt for å samle inn penger til organisasjonen Antardristi.

Det gjøres klart til Yogi Marathon på Patan Durbar Square.

Vi er i gang.

Noen minutter senere er jeg en del av gruppen som gjør Solhilsen. En ung jente står ved siden av meg. Vi smiler til hverandre, men fokus ligger på å gjøre Solhilsen. Den ene etter den andre. Sammen. Jeg møtte henne for et par dager siden i Hetauda. Hun er en av jentene som bor på senteret, som et offer for seksuelt misbruk. I dag er smilet hennes stort. Tiden med Antardristi og behandlingen hun har fått der er merkbar!

Antardristi er en lokaldrevet organisasjon som jobber med å hjelpe seksuelt misbrukte barn. De har to sentre for barna, et i Pokhara og et i Hetauda, og mottakssenter og kontor i Katmandu. Antardristi

Vinita Adhikari, grunnleggeren av Antardristi.

ble etablert for elleve år siden av Vinita Adhikari. Arbeidet deres er veldig viktig, men møter konstant utfordringer, blant annet økonomiske, fordi det er vanskelig å få støtte til å operere sentrene. Yoga for Antardristi 2014 samlet inn 33.000 kr som gikk til velferdspakker for barna. Disse inneholdt lege- og tannlegetimer, hygieneartikler, førstehjelpskurs, og timer i yoga, fotball, og kampsport. Vi organiserte flere donasjons baserte yoga arrangementer i Norge, London og avslutningen i Katmandu. Prosjektet er et samarbeide mellom Norge og Nepal. Flere aktører har

vært involvert; personer fra norske yoga studioer til nepalske, yoga instruktører i begge land, og som nevnt initiativtakerne norske Ethical Travel Portal og nepalske socialtours. Engasjementet har vært stort.

Denne dagen i april gjør norske reisende en god innsats på Patan Durbar Square. De følger Yogataras veiledning og gjør Solhilsen etter Solhilsen. En del av prosjektet er en reise, "Yoga i Fjellene", og et par dager etter arrangementet i Patan reiste en gruppe norske turister til fjells med Yogatara som instruktør. De norske har også gjort en kjempegod innsats og samlet inn penger i forkant av reisen. Private donorer har også gitt penger.

Nå er det bare noen få Solhilsener igjen. Jeg blir med på de siste. Forsamlingen teller ned, vi er snart ferdig. Alle yogamattene er i bruk. Vi står samlet for å støtte saken, skape oppmerksomhet for et veldig viktig tema på selveste Patan Durbar Square og for å samle inn penger til Antardristi. Vi nådde målet vårt og 25 barn (alle på Antardristi) fikk hver sin velferdspakke.

Vi er nå i gang med prosjektet for 2015. Hvis du ønsker mer informasjon eller vil bidra, ta kontakt med undertegnede på linda@ethicaltravelportal.com

For mer informasjon:

Antardristi: www.antardristi.com.np

Ethical Travel Portal: www.ethicaltravelportal.com

Socialtours: www.socialtours.com

Tekst og foto: Linda Veråsdal / Ethical Travel Portal

Årsmøte og medlemsmøte i Norge-Nepalforeningen

Styret inviterer alle sine medlemmer til årsmøte og påfølgende medlemsmøte.

Tid: 24. mars kl 18:00.

Sted: Batteriet, Fredensborgveien 24A, Oslo.

På årsmøtet velges nytt styre, årsberetning og regnskap legges frem, og eventuelle saker behandles. I år trekker dessverre vår kjære redaktør seg fra sitt verv, og vi ser derfor spesielt etter medlemmer som ønsker å ta over redaktøransvaret for vårt medlemsblad, Hamro Patrika. Dersom du ønsker å vite mer om vervet, ønsker å stille til valg eller har forslag på en kandidat, kontakt valgkomiteen, Anuradha Gurung: anuradha.gurung.amundsgard@dnvgl.com eller Tor Møgedal: tor_mogedal@yahoo.com.

Etter årsmøtet holder vi medlemsmøte med to punkter på agendaen:

1. Foreningens framtidige rolle og arbeide: Diskusjon og idémyldring.
2. Olav Myrholt holder foredrag om Pokhara-dalens landskap og geologi.

Mer informasjon om årsmøtet og medlemsmøtet kommer på e-post i slutten av februar.

Mardi khola renner mot møtet med Seti-elven.

Lwang i Mardidalen nord for Pokhara.

Foto: Olav Myrholt

Hva har skjedd siden sist?

22. januar 2015 – det var datoen da Nepal endelig skulle få en ny grunnlov. Før nyttår klarte ikke Dialogue Committee, ledet av Baburam Bhattarai, å bli enig om et kompromissforslag. Siden har lederen i Constituent Assembly (CA) og statsminister Koirala iherdig presset på for at jobben skulle bli gjort i tide, men UCPN (Maoist) og en allianse med 30 Madhesi partier har ikke vært særlig samarbeidsvillige, for, som et medlem av Maoistenes sentralkomité sa: “A constitution is a document of historical importance; revolutionary force like us should not be ignored while passing such an important document.” (*Nepali Times*, January 15th, 2015). Den 13. januar var det generalstreik i Katmandu, og hver dag fram til 22. januar ble det gjennomført demonstrasjoner, blant annet én den 16. januar til støtte for å gjeninnføre monarkiet.

Håpet var der, men i en opinionsmåling som ble holdt i uken før 22. januar, svarte 82% at de ikke trodde på en ny grunnlov (*Nepali Times*, 16-22 January 2015, #741). Dessverre fikk de rett. Det mest dramatiske skjedde imidlertid allerede 19. januar. Da vedtok Subash Nembang, CA chair, at den parlamentariske lederen for Nepal Congress, Chin Kaji Shrestha, kunne fremme et forslag om å nedsette en “questionnaire committee” for å finne en løsning på de kontroversielle punktene i den nye grunnloven (lyder det velkjent?). Dermed begynte representanter for Maoist-partiet og Madhes partier å rope slagord og kaste bord, stoler og mikrofoner. Vakter måtte

Piggtrådgjerde mellom demonstranter og politiet den 22. januar.
Foto: Cynthia Choo

Mandag 21. januar kastet opposisjonen bord og stoler i parlamentet.
Foto: Nepali Times

stanse representanter som forsøkte å komme seg opp på podiet der statsministeren og flere ministre satt. Møtet ble utsatt til neste dag, da CA chair Nembang selv satte fram forslaget og en Proposal Drafting Committee (PDC) med 73 medlemmer ble vedtatt. Politikerne har nå ti dager til å finne en løsning.

Hvorfor skjer dette? I den samme opinionsmålingen svarte 48% at manglende enighet skyldes politikernes kamp om makt og posisjoner. Blant annet hevdes det at Pushpa Kamal Dahal (Prachandra), etter valgnederlaget i november 2013 har prøvd å posisjonere seg som en kommende

president og dermed få immunitet og unngå å bli anklaget for krigsforbrytelser og korrupsjon med statens penger.

Noen dager før den 22. januar sendte FNs koordinator i Nepal, Jimmy McGoldric, en pressemelding på vegne av det diplomatiske miljøet i Katmandu: “We call upon them (political parties) to provide forward-looking leadership in the larger national interest and to continue constitutional negotiations in a spirit of flexibility and urgency.” Regjeringen reagerte på pressemeldingen med å invitere ambassadørene til et orienteringsmøte om grunnlovsprosessen, og finansministeren, Ram Sharan Mahat, oppfordret diplomatene til “not to breach diplomatic norms” (*Nepali Times*, January 22, 2015).

Annet nytt:

- Center for Investigative Journalism i Katmandu har produsert *The Living of Jogimara*, en dokumentarfilm om overlevende etter den ti år lange militære konflikten.
- I november 2014 åpnet statsminister Koirala og den indiske statsministeren Narendra Modi (som var på offisielt besøk i Nepal) en ny bussforbindelse mellom Katmandu og New Dehli.
- I 2009 fikk Pashupati Area Development Trust (PADT) oppgaven med å bygge et elektrisk krematorium like ved Bagmati elven. Pashupati står på UNESCOs Verdensarvliste og World Heritage Committee var først svært kritiske til anlegget. Nå har den gått med på at arbeidet kan fortsette og anlegget forventes å være ferdig i august 2015. En tradisjonell kremering med ved koster 9.000 rupees, mens prisen i det elektriske anlegget kan bli ned mot 2.500 rupees.

Nye bøker

Narayan, Prakash. 2014. *Society and Economy in Ancient Nepal*. Apple Books.

Adhikari, Jagannarh. 2014. *Under the shadow of the Red Flag: Travels during Nepal's Armed Conflict*. Kathmandu: Martin Chautari. Presents the author's observations while travelling in several remote districts of Nepal during the armed conflict.

Pyakurel, Uddhab Pd and Indra Adhikari. 2013. *State of Conflict and Democratic Movement in Nepal*. India: Vij Books. Looks at the present with the lens of the historical realities particularly after the 1950s.

Raman, Papri Sri (ed) 2014. *Basu Rai from the Streets of Kathmandu*. India: Vitasta Publishing. An autobiographical account of the first ten years of a child who grew up on the streets of Kathmandu.

Marit Bakke

Livet går videre.

Foto: Marit Bakke